

عنوان مقاله:

بررسی تغییرات آب و هوایی شهر تهران با استفاده از ایزوتوپهای پایدار اکسیژن 18 و دوتریم موجود در آب بارندگی

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس زمین شناسی مهندسی و محیط زیست ایران (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

مجتبی حیدری زاد - دانشجوی کارشناس ارشد هیدروژئولوژی، دانشگاه فردوسی مشهد، دانشکده علوم

حسین محمد زاده - دانشگاه فردوسی مشهد، دانشکده علوم، مرکز تحقیقات آب های زیر زمینی

خلاصه مقاله:

شهر تهران پایتخت ایران در طی دو دهه اخیر ضمن مواجه با افزایش جمعیت رشد بسیار چشمگیری در زمینه صنعت نیز داشته که این رشد سریع صنعتی خود سبب آلودگی هوا و افزایش گازهای گلخانه ای و در نتیجه مشاهده تغییراتی در آب و هوای شهر تهران شده است. یکی از جدیدترین و در عین حال دقیقترین روش ها در بررسی تغییرات آب و هوایی استفاده از ایزوتوپ های پایدار (اکسیژن 18 و دوتریم) موجود در بارندگی است. میزان ایزوتوپهای اکسیژن 18 O، دوتریم H2 بارندگی شهر تهران توسط سازمان بین المللی انرژی اتمی در طی دو دوره آماری بین سال های 1962-1987، 2000-2004 میلادی اندازه گیری شده و مقدار متوسط آنها برای این دو دوره زمانی به ترتیب برابر 0% 5.21 - و 30.30% - و 6.94% و 37.20% می باشد. داده های ایزوتوپی و کلیماتولوژی بارندگی شهر تهران نشان دهنده افزایش دمای متوسط سالیانه هوا در این شهر در دوره جدید نسبت به دوره قدیمی می باشد. بیشتر این افزایش دمایی مربوط به دوران بارندگی ما بین ماه های دی تا فروردین است که دلیل اصلی آن افزایش میزان گازهای گلخانه ای، میزان بارندگی و درصد رطوبت نسبی هوا است.

کلمات کلیدی:

ایزوتوپ های پایدار 18 H T 2 O، تهران، دما، بارندگی، رطوبت نسبی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/224784>

